

תורה אביגדור

זילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספטר
איורים: מירי וינרב

פְּרָשַׁת נֶשֶׁא תשפ"ה

עוגת הר סיני - לא רק בַּשְּׁבועות

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת נָשָׂא תשפ"ה

עוֹגֶת הַר סִינִי - לֹא רַק בַּשְּׁבוּעוֹת

שַׁבַּת בְּבֶקֶר בְּבֵית מִשְׁפַּחַת גְּרִינְבוֹיִם

"אמא, האכל הֵיה פֶּשׁוּט מִדְּהִימ!" אָמְרָה בְּתִיהָ, בְּעוֹד מִשְׁפַּחַת גְּרִינְבוֹיִם מְסִימֶת אֶת סְעוֹדַת יוֹם הַשַּׁבָּת.

"בְּאֵמֶת, הַצ'וֹלֵנֵט הֵיה הִטְעִים בְּיוֹתֵר שֶׁהִכְנֵת אִי פֶּעַם!" הוֹסִיף שִׁימִי.

"וְלַחֲלָה הֵיה טַעַם שֶׁל סֶכְרִיּוֹת ג'לִי!" הוֹסִיפָה יַעֲלִי הַקֶּטְנָה.

כָּלֶם הִבִּיטוּ בְּיַעֲלִי. "מָה?" שָׁאֲלוּ כָּלֶם בְּבֵת אַחַת.

"הַחֲלָה שֶׁל אִמָּא הִיא כְּמוֹ מוֹ!" הִסְבִּירָה יַעֲלִי. "אִיזָה טַעַם שְׂרוּצִים - זֶה הִטְעַם שִׁיְהִיָּה לָזָה!"

"אָה, יַעֲלִי," אָמַר אִיֶּצִי. "לִי זֶה טוֹעַם בְּדִיּוֹק כְּמוֹ חֲלָה."

"זֶה בְּגִלְל שְׁאֵתָה רוּצָה שִׁיְהִיָּה לָזָה טַעַם שֶׁל חֲלָה," אָמְרָה יַעֲלִי הַקֶּטְנָה. "בְּקִשְׁתָּ פֶּעַם מָה' שֶׁלַּחֲלָה יְהִיָּה טַעַם שֶׁל סֶכְרִיּוֹת ג'לִי?"

"הָאֵמֶת הִיא שְׁלֹא," הוֹדָה אִיֶּצִי.

"אֵז לָכֵן לַחֲלָה שְׁלָךְ אִין טַעַם שֶׁל סֶכְרִיּוֹת ג'לִי," אָמְרָה יַעֲלִי בְּתִרְעוּת נֶצְחוֹן.

שִׁימִי הִבִּיט בְּיַעֲלִי בְּמַבֵּט סִפְקָנִי. "אִמָּא," אָמַר לְאַחַר מִסְפָּר שְׁנִיּוֹת כְּשֶׁמַּבֵּט מְהֵרָה עַל פָּנָיו. "נִשְׁאַר אוֹלִי עוֹד חֲלָה? אֲנִי רוּצָה לְטַעַם עוֹד פְּרוּסָה."

"מִצְטַעֲרָת," אָמְרָה אִמָּא. "הֶרְגַע יַעֲלִי אֲכָלָה אֶת הַפְּרוּסָה הָאַחֲרוֹנָה. אֲבָל כָּבֶר הִגִּיעַ הַזְמָן לְהִגִּישׁ אֶת הַמִּנָּה הָאַחֲרוֹנָה! נִרְאָה לִי שֶׁתֹּאֲהִבוּ אֶת זֶה אֶפְלוּ יוֹתֵר מִסֶּכְרִיּוֹת ג'לִי." קִרְצָה אִמָּא וְנִגְשָׁה אֶל הַמִּטְבָּח.

"וואו!" אָמַר אִיֶּצִי כְּשֶׁרָאָה אֶת אִמָּא עוֹמֶדֶת בְּפֶתַח הַמִּטְבָּח וְנוֹשֶׂאת מַגֵּשׁ גָּדוֹל. "אִיזוֹ עוֹגָה מִדְּהִימָה! בְּחַיִּים שְׁלִי לֹא רָאִיתִי עוֹגָה כְּזֹאת יָפָה!"

"זֶה נִרְאָה כְּמוֹ הַר סִינִי!" אָמַר שִׁימִי. "הַסֶּכְרִיּוֹת הַצְּבֻעוֹנִיּוֹת נִרְאוֹת כְּמוֹ פְּרָחִים - וְהִנֵּה, תִּרְאוּ מָה יֵשׁ שָׁם לְמַעַלָּה! אִמָּא הִכִּינָה שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית!"

"אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁלָּהֵר סִינִי הֵיה טַעַם טוֹב כְּמוֹ שֶׁהִיָּה לָמֶן?" שָׁאֲלָה יַעֲלִי.

"לֹא נִרְאָה לִי שֶׁמִּישׁוּהוּ נִסָּה אִי פֶּעַם לְטַעַם אֶת הַר סִינִי." עָנָה אִיֶּצִי.

"אִיךְ אֵתָה יוֹדֵעַ?" שָׁאֵל שִׁימִי. "הֵרִי הָיוּ שָׁם בְּמִדְבָּר כְּשֶׁנִּי מִילִיּוֹן יְהוּדִים, מִנֵּין לָךְ שָׁאֵף

אחד לא נסה לקחת בייס מההר?"

"מי ירצה לאכל הר? טען איצי.

"לא יודע, אולי מישו חשב שלאכל את ההר הקדוש הזה זה סגלה למשוהו", הגיב שימי.

"בנים, מספיק עם השטויות, אמר אבא. "יעלי, אני בטוח שתהני מהעוגה הזו לפחות כמו שנהגית מהחלה של אמא."

"אמא של חברה שלי שיינדי אופה עוגה כזו כל שנה לכבוד שבועות, אמרה בתיה. "אבל אמא, למה את מגישה את העוגה הזו היום ולא בשבועות?"

"שאלה מצינת בתיה!" אמרה אמא בחירה, בעודה מתחילה לפרס את העוגה ולחלק את הפרוסות בין בני המשפחה. "מי רוצה לנחש למה החלטתי להגיש את העוגה הזו היום?"

"אולי שכחת להגיש אותה בשבועות?" שאל איצי.

"לא ולא, ענתה אמא. "אפיתי את העוגה הזו לכבוד שבת. אני אסביר לכם. זה עתה זכינו לחג את חג השבועות, יום מתן תורתנו. אבל באמת שבועות אינו

היום היחיד שבו אנו חוגגים את המתנה הגדולה הזו ששמה התורה. מי יודע מתי עוד אנחנו חוגגים את מתן תורה?"

"בפרשת יתרו?" שאל שימי.

"אם אמא מגישה את זה היום, ברור שהתשובה היא בפרשת נשא, טען כנגדו איצי.

"האמת היא ששניכם צודקים", אמרה אמא. "אנחנו אמורים לזכר את מעמד הר סיני ולחשב עליו בכל יום ויום! אמנם

שבועות הוא יום מתן תורתנו, אולם הקב"ה רוצה שנזכר את מצמד הר סיני בכל יום, ושל לא יעבר יום אחד מבלי שנחשב על היום הגדול ביותר בתולדות האנושות, היום בו הפכנו ל'עם סגלה', ושבנו בתנה לנו תורת חיים!

"לכן החלטתי לאפות את העוגה הזו לכבוד שבת - כדי להזכיר לנו שלמרות שחג השבועות כבר הסתיים, עלינו להמשיך ולזכר את יום מתן תורה כל ימי חיינו!"

"אמא," אמר שימי עם חיוך שובב. "תודה רבה שלמדת אותנו את הלמוד החשוב הזה בצורה כל כך טעימה. אולי נאכל עוגת הר סיני בכל יום?"

"לא נראה לי שזה רעיון כל כך טוב," אמרה אמא. "אבל אולי באמת אכין את העוגה הזו מפעם לפעם לכבוד שבת. זהו למוד שאנחנו בהחלט לא רוצים לשכח!"

שבת בצהרים, מחוץ לשערי כלא ירושלים

הרב וולנדר, רבו של כלא ירושלים, סיים זה עתה למסר את השעור הקבוע בפרקי אבות שמסר לאסירים, והחל לפסע בחזרה לכאן ביתו לסעד את סעודה שלישית, כשנפגש ראה יהודי עם חצי-זקן רץ לעברו.

"גוט שאבעס צדוק, מה שלומך?" שאל הרב וולנדר בקול נעים.

"ברוך ה', ישתבח שמו!" ענה צדוק ה"צדיק", מתנשף כלו. "כבוד הרב, האם אפשר לשאל שאלה חשובה ביותר?"

"כמובן צדוק, איך אני יכול לעזור לך?"

צדוק הוציא מכיסו גליון של "תורת אביגדור לילדים" והראה את זה לרב. הרב וולנדר קרא במהירות את הספור. "נשמע כמו מסר נפלא, צדוק. אז מה השאלה?"

"הרב, קראתי את הספור הזה שוב ושוב במשך כל השבת, קונן צדוק. ואני צדין לא מצליח להבין איך זה קשור לפרשת נשא?"

"צדוק, צדוק יקירי," אמר הרב וולנדר ברך. "זו בדיק הנקדה. זה לא קשור לפרשה אלא למתן תורה, והנושא הזה קשור לכל יום מימות השנה!"

עַבְתָּ עִלּוּס וּמִבְרָךְ!

צִידָה לַדֶּרֶךְ:

נכון שחג השבועות כבר עבר, אבל אנחנו ממשיכים לחשב על הר סיני - במשך כל ימות השנה!